Délutáni posta.

A Tisza-féle klubbot mint a
...litika" irja többen készülnek elhagyni,
...ubból kilépések közvetlen indoka az
...ivel Várady Gábor, a balközép-klubb
...eltünő erélylyel sürgette a párt tagjait
... vasut iránti kormányelőterjesztés el-
...a. Annyi tény, hogy Várady Gábor
...mondott a kör elnökségéről, de a kör
...kijelentvén, továbbra is megmaradt.

ORSZÁGGYŰLÉS

— jan. 29. —

...k: Bittó István.
...a Traján a 30 nap fentartásával iga-
...i a 7. osztályba utasittatik.
...zt Gyula a jogügyi bizottság részé-
...tja a kir. közjegyzőkről szóló, a bi-
...tal ujra szövegezett törvényjavasla-
...rendbeli külön véleménynyel együtt.
...vös Károly, a központi bizottság
...enyujtja a keleti vasut függő adóssá-
...ndezéséről szóló törvényjavaslatra
...tését. Az elnök fölszólalására többen
...kivánják kitüzetni. Patay István
... a házszabályokra, mely a központi
...jelentésének benyujtása után har-
... határozta a tárgyalás kitüzését.
...negjegyzi, hogy ez a rendes gyakor-
...ételes esetben bármikor tárgyalhatni.
...jelentés tárgyalását szombatra tüzi
... az ülés véget ért.

...s szerkesztő s kiadótulajdonos:
...DLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
...ATMÁRI KÁROLY.

Hirdetés.

...„Tisza" bank háza alatti
...er-féle bolt helyiségeknek a
...74. évi február hó 1-ső nap-
...e. 10 órájára meghirdetett
...az igazgató tanács határoza-
... 1874. évi márt. hó 1-ső
...halasztatik; ellenben a Steg-
...le bolt helyiségek árvere-
...hirdetett fentebbi határidő-
...elyen meg fog tartatni.
Az igazgatóság.

...nycsarnok"
...hó 4-dik napjá-
...letett rendes köz-
...zabályozása miatt
... tartathatván, az
...elmében a rendes
...lés
...uár hó 15-re kitüzetik
... ezennel meghivatnak.
...ai:
...knek felülvizsgálására
... tag alapszabályszerü
...valasztmány.

...lön-külön udvarra, két utczá-
...6 konyha, kamarával ellátott
... épületi lak.
...különözött udvaru 2 szoba,
...ellátott lak.
...32. szám alatt szappanosut-
...ész ház. 6 szoba, több konyha,
...ll tva. házutáni másfél nyilas
...dó.
...zhetni lehet a tulajdonossal
...146. sz. alatt.
76 1—3

...ó, vagy bérbe
...landó ház.
...sillagutcza szegletén 2695-ik
...es ház, mely tartalmaz elől
...ot, két szobát, pinczét, kama-
...at, — a boltbeli eszközök és
...l együtt — kedvező feltéte-
...ó; esetleg bérbe adandó. —
... a benne lakó tulajdonossal.
72 1—

1874. VI. évfolyam. 23. szám. Hétfő, február 2.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: ***Főpiacz, Vecsey-ház földszint*** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Kormányválság ismét.

*** Mindenki tudta, hogy a Szlávi-kormány nem állja meg helyét sokáig.— Mert hiszen az oly „kegyelemből" támogatott kormány napja a kegyelők szeszélyétől függ.

Ama szeszély kiszámithatlanul szokta éreztetni a maga hatalmát.

Ide jutottunk a mai nap.

Mi történik a főváros irányadó köreiben e perczben? — azt épen nem tudhatjuk. Hanem a nagy események nyakunkon vannak. A szombati országgyülés nagy dolgokra nyujtott kilátást.

Kormányválságot várnak mindenütt.

A keleti vasut lenne az a kanócz, mely felgyujtaná a kormány házát.

Midőn e sorokat irjuk, még nem tudjuk, mit határozott a képviselőház a keleti vasut kérdésében? — De érezzük a helyzet kényszerüségét, mely a Szlávy-kormányt a hely elhagyására birja.

Hiszen a magyar országgyülésnek lehetetlenség megszavazni a keleti vasutról szóló amaz ujabb törvényjavaslatot, mely törvénytelenséget, méltánytalanságot követel egyesek érdekeiért.

Nem akarunk sérteni, de kimondjuk nyiltan ama nézetünket, hogy Magyarország képviselőházának nem szabad, nincs joga intézkedni végleg a keleti vasut ügyében addig, mig elégtételt nem nyer azon eljárásért, hogy a nemzet képviselőinek megkérdezése nélkül a királylyal szentesittették ama vasutról szóló alapszabályokat, még pedig az állam biztositék a mellett.

Óriási visszaélés rejlik e cselekményben, s itt — szerintünk — a mélyen érzett loyalitásnak el kell hallgatni a törvény előtt.

Mi csak a törvénynek kivánunk elégtételt adni akkor, midőn követeljük, hogy a haza zsebére a képviselőház engedelme nélkül senki ne dolgozzék.

A magyar kormány pedig azt akarja, hogy az általa törvénytelenül királyilag megerősittetett vasuti alapszabályokat védje, még akkor is, midőn az államnak világos kára van.

E kérdést a Deák-párt sem tette pártkérdéssé, a középpárt Ghyczy vezérlete alatt a törvényjavaslat ellen nyilatkozott; a Tisza K. vezetés alatt levő párt ez ügyet csak feltételesen igérte támogatni, a baloldal többi árnyalata testtel, lélekkel ellene van. Még hozzá Zsedényi, Lónyai — a jobboldalról — a javaslat ellenében álltak sikra.

Ily körülmények közt — ha Szlávy megtartja szavát — elkerülhetlen a kormányválság.

Már illetékes körökben arra is gondolnak, ki legyen a jövő kabinet megalapitója? Wenckheim, Zichy, Ghyczy, Lónyai, Sennyei vannak szóban. Természetes, hogy mi e férfiak egyikét sem óhajtanók, mert hogy őszintén kimondjuk, egyátalán nem birják bizalmunkat — Zichy kivételével. a kiről nemcsak hiszszük, hanem tudjuk, hogy társai közül egyedül ő az, a ki először hazafi, csak azután pártember, a mig kormányférfiaink megforditva állanak.

Ki lesz tehát a kormányelnök, — ez az első kérdés a kormányválságban. Andrássy grófról, a ki még mindig lényeges befolyást gyakorol Magyarország ügyeibe, azt beszélik, hogy azt mondta volna: „mindenki lehet kormányelnök, ki a 67-es alapot elfogadja, ha többségre tud szert tenni, ellenben az elvi föntartással való kormányra lépést lehetetlennek tartja."

Ha igaz — mint valószinü — e nyilatkozat, akkor a november 7-kei nyilatkozat „baloldali" pártolói elestek a piros bársonyszéktől, a hova pedig — a régi programmot megtagadva is — törekedtek.

Ghyczynek az ut készen áll a miniszterelnökségre. Ő pedig — állitólag — azt mondá, hogy Tisza Kálmán nélkül tárczát nem vállal.

Szóval, ez csak azt mutatja, hogy a zavar óriási.

Itt nem személyváltozás, hanem a rendszer ujjáalakitása segithet csupán.

Erre nézve pedig — uj országgyülés kell. A többi aztán magától következik.

— **Ő felsége** a király ujabb hir szerint elhatározta, hogy Viktor Emmánuelnek Rómában visszaadandja a látogatást.

— **A balközépi körből** mostanában bomlásról szóló hirek szivárogtak ki. A „Magyar Politika" rémhireket közölt erről. Ok, — mint jeleztük is — az lett volna erre nézve, hogy Váradi Gábor, a kör elnöke mintegy erőszakolta a tagokat, hogy a keleti vasutról szóló tjavaslat mellett szavazzanak, s ezt sokan nem akarták. Ily válságról ama párt közlönyei, az „Ellenőr" és „A Hon" mitsem szóltak, csupán annyit emlitettek, hogy Váradi a kör elnökségéről lemondott, még pedig a keleti vasut ügyének tárgyalása közben. S most Jankovics Miklós, ama párt tagja a „Baloldal"-ban azt mondja, hogy „a „Magyar Politika" tudósitásának alapja nincs."

— **Kecskeméten** a képviselőválasztás e hó 25-én lesz. Mint az előjelekből látszik, itt Mocsárit egyhangulag fogják megválasztani. Óhajtjuk, hogy ugy legyen!

— **Ujra párbaj.** A lapokban olyféle nyilatkozatot olvasunk, hogy Németh Albert és segédei László Imre s Madarász József „becsületsértés" (értsd: korteskedés) miatt nem adtak elégtételt Horánszki Nándornak. Lám, a a honatyák miben törik fejöket?! Jobb volna bizony, ha ily éretlenségekkel nem rontanák a képviselőház tekintélyét. Vagy ha nem tetszik az a méltóság, mely az ostoba párbajvivivást kizárja, akkor tessék haza menni az eke szarvához. De szégyen az, — bármelyik oldalról jöjjön is, — hogy Magyarországon oly honatyák is vannak, a kik egymást „lovagias uton" meg akarják — ölni.

— **A megyék** feldarabolása ellen Csanádmegye tiltakozott, s ezt küldöttség által tudatta az illető helyen.

— **Páris és Berlin.** Párisból távirják, hogy a kormány üldözni fogja azon lapokat, melyek Mac-Mahon hét éves kormányi megbizását megtámadják. — Berlinben Bismarck lapja visszautasitja a szemrehányást, mintha a német kormány a szomszéd tartományok belügyeibe beavatkoznék, s a sajtó ellenében ellenségesen lépne fel. E lap konstatálja, hogy minden országban létezik a pápaság hivatalos s félhivatalos sajtója, s hogy a kormány jogositva van ezt a sajtót egy ellenséges hatalom sajtójául tekinteni.

A béke érdekében gondoskodni kell arról, hogy a szomszéd tartományok világi ügyekben ne vettessenek alá a papi uralomnak. Az udvarias és baráti meggyőzés egy eszköze sem maradt kisértetlenül, hogy Francziaország és Belgium meggyőzessék souverain elhatározásuk azon irányzatának fentartására, mely a békés nemzetek baráti viszonylatait biztosithatja.

— **Magyar jelmezek Brüsselben.** A belga királyné (Henriette főherczegnő, néh. József nádor leánya) számára a napokban egy teljes magyar parasztleány-öltözetet küldtek el Budáról Brüsselbe. Mint a „L. C." irja, ez öltözet csak mintául fog szolgálni nagyobb mennyiségü hasonló magyar öltözetekre, melyeket a brüsseli magas aristokratia még a farsang alatt használni szándékozik.

— **Bécsből.** (Jan. 31.) A budget-bizottságban azon határozat fogadtatott el, hogy az uj-, pót- és átépitések, ha 1874-ben megkezdettnek és 1875-ben bezárólag befejeztetnek, 25 évig adómentesek; az 1874. előtt megkezdett és 1875-ig bezárólag befejezett uj épitések 15 évi, és ilyes pótépitések 12 évi adómentességet élveznek. — A pénzügyminiszter nagy tetszés között jelenté ki, hogy még ez ülésszakban előterjeszti az adóreformokra vonatkozó javaslatait. A császár elutazása Szt-Pétervárra febr. 11. délután történik nagy számu kisérettel, melyben vannak: Bellegarde főhadsegéd, Pejacsevics lovassági felügyelő, öt szárnysegéd, a katonai iroda elnöke, Beck vezérőrnagy, Braun titkár, gr. Andrássy külügyminiszter és Hoffmann osztályfőnök.

— **Gablencz** tábornokról irják, hogy mielőtt magát kivégezte volna, sajátkezüleg irott táviratban tudatta volna ebbeli szándékát bécsi körökben.

X. urnak.

Békés, januárhó.

A „Debreczen" f. évi 16-ik számában válaszul hozzám intézett levelére egy pár szerény megjegyzésem van.

Tudhatná ön, hogy valamely egésznek egyes részét csakis az egészhezi viszonyában lehet helyesen értelmezni, vagyis a textust magát magából. E szerint nem szabad az egésznek valamely részecskéjét ugy kikapni, hogy az önállóan, az egészre való minden tekintet nélkül értelmeztessék. Ön pedig hozzám czimzett levelében igy járt el. Kiszakitott egy kis darabot összes tanügyi leveleiből, mely igy hangzik: „tény az, hogy a jelen viszonyok közt, midőn tanáraink képzéséről legkevésbé sem gondolkozunk, ha válik is ki nehány, ki nagy erőfeszitéssel évek küzdelmei után eljut oda, hova szerencsésebb kollegái a tanárképezdében nyert ismereteikre épitve könnyedén jutottak el: (Ugyan kérem, hol van ez a prot. tanárképezde, melyből kilépett tanárok ismereteik magaslatáról oly könnyedén nézhetnek el, szerencsétlenebb társaik feje fölött?!) akad olyan is, ki a tanári névre sem érdemes, annál több akad a kedvezőtlen viszonyok miatt a középszerüségen felülemelkedni nem biró (talán nem képes?) oly egyén, kiből talán kedvező körülmények közt kitünő tanférfi lett volna." Ezen kis darabocskából aztán igy okoskodik: „Ebből az én gyarló logikám szerint legalább olyas valami következik, hogy én prot. tanárainkat általában, s igy a vidéki iskolák tanárait 3 osztályba sorozom, u. m.: kitünő férfiak, középszerüek, és olyanok, kik a tanárnévre sem érdemesek." — Már engedelmet kérek, az én gyarló logikám szerint pedig, ha az önáltal e tárgyban megirottak teljes szövegét veszszük figyelembe, — az idézett darabocskából eme következtetés egyátalában nem következik. — Az következhetik ugyan, hogy a tanárokat három osztályba sorozza, de hogy a vidékiek közt olyanokat is feltételezne, kik kitünő férfiak, az egyátalában nem következik, sőt nem is következhetik. Azt mondja ugyanis az „ujabb tanügyi levelek" szerzője mindjárt czikke elején: Debreczenben meg Patakon, s átalában nagyobb tanintézeteinkben jóra való tanárok vannak." — Kissé lentebb: „csak is a jobbára már megbukott, vagy bukó félben levő apróbb iskolák közt volt vagy van olyan, a hol a der Mensch-nek des Mensches a genitivusa sat., majd a folytatásban: „valóban a képzetlenség papjelölteinknek s ifjabb lelkészeinknek nem ritkán gyarló kisebb középtanodában tanult, s a gymn. bevégzése után rögtön a theol. tanfolyamra lépett nem megvetendő számu részénél csaknem ijesztő mértékben észlelhető." Ily nyilatkozatok után X. ur sorozhatja 3 osztályba a tanárokat, de hogy a kitünők alatt a vidékieket nem érthette, az kétségtelen. — És mégis hozzám intézett levelében már a vidékieket is ugy emliti, mint a kik közt vannak kitünők is. Az kétségtelen igazság, hogy saját szavait csak az illető magyarázhatja, vagy értheti legjobban; de az is igazság, hogyha valaki saját szavainak értelmét elfordithatja annak bebizonyithatására, hogy ő nem mondta azt, a mit mondott, és mondta azt, a mit nem mondott: az legalább is másokat az ő nyilatkozatának félreértésével s elfogultsággal nem vádolhat. — Hogy én önt félre nem értettem, s hogy az önáltal közlött tanügyi levelek szelleméből más nem olvasható ki, mint a mit én kiolvastam: arra nézve legyen elég tanunk felhivnom h. s.-nek a régibb tanügyi levelek szerzőjének ugyan e tárgyban az enyémnél sokkal szabatosabb nyilatkozatát.

Az mindenesetre örvendetes jelenség, hogy X. ur a vidéki tanároknak legalább egy részéről kezd jobb véleményben lenni; de az szomoru tudomásvétel, hogy tárgyainak élénk s a valósággal — mint már maga is kezdi beismerni — nem mindenben megegyező szinezése által oly zsákutczába jutatta magát, melyből most már csak oldalajtókon vél kiszabadulni. — Ide mutat az is, hogy hozzám intézett czikkében már a theologusoknak tudományokban való járatlanságát csak némely vidéki gymn. rosszaságának, s azoknak is csak egy részben róvja fel.

Az mondja X. ur, hogy az én kihivó soraim után sem közli a neveket, az csak annak tulajdonitható, hogy tőle telhetőleg teljesiteni szereti mindenki kivánságát, én pedig nem akarom az ő példáihoz tartozó neveket ismerni. Én pedig abban a hitben vagyok, hogy azért nem közölte, mert maga is meggyőződött róla, hogy a közlés által az ügynek nem használ. Egyébiránt én ujolag kijelentem, hogy nem kivánom a neveket ismerni, mert nem feltételezek egyetlen tanárt sem, ki hiányos ismereteit kibőviteni ne igyekezzék. Egy esetben azonban követelem egy névnek a közzétételét, és ez az enyém, ha t. i. miként X. ur czélzatai sejteni engedik, én vagyok egyike azon botrányos tudatlanoknak. Ez esetben követelen nevem közé tételét, de követelem azt is, hogy ne álnév alatt vagy név nélkül történjék ez, — hisz mi sem könnyebb mint igy vagdalkozni — hanem történjék felemelt sisakrostélylyal, mint nemes ellenhez illő.

Az ur tanácsolja nekem, hogy nagy érzékenységemből engedjek el. — Ha előáll a majorum gentiumból egy Jupiter fulminans, s kellő meggondolás nélkül tüzes villámával sujtja a minorum gentiumot, akkor hallgassak, azt méltóztatik érteni? Vagy legyek oly goromba, minő a megtámadás? — A hallgatást — ha igazságos az ügy, mely védelemre szorul, s talán egy kevéssé értek is hozzá, nem tehetem, — gorombának lenni pedig nem természetem.

Azt is mondja X. ur, hogy irályom nem szalonképes. Nem tehetek róla, nem sokszor van módjában szalonban megfordulni, de talán érthető még is annyira, mint némely magát szalonképesnek hitt irály, mely a kificzamitott, s igen gyakran nem magyaros mondat szerkezetek — a szók rosz helyre rakása sat. miatt csaknem érthetetlen.

Végül még ilyeneket mond X. ur: „a kinek nem szüre, ne vegye magára"; továbbá az érzékeny hurok pengéséből valami roszakaró azt találja következtetni, hogy hátha?... Ezen gunyos megjegyzésekre szabad legyen egy analog esettel felelnem. — A mult év folyamán György Aladár a „Hon" hasábjain a debreczeni tanárok egy részét kellő készültség hiányával vádolván: az eldobott keszttyüt legelsőben is Békési Gyula, Balogh Ferencz, Tóth Sámuel stb. kitünő készültségü tarok vették fel, a kiknek pedig legkevésbé volt szürök; a kikre ellenben X. ur logikája szerint rájok lehetett volna fogni, hogy hátha?... Hol volt akkor X. ur, hogy őket rendre nem utasitotta?! Mért nem figyelmeztette őket, hogy mit érzékenykednek?!

Ennyit X. urnak, a kinek különben köszönettel tartozom azért, hogy a vidéki gymnasiumok ügye nyilvánosságra hozatott.

Nem állitom én azt, hogy nekünk bajaink nincsenek. Vannak bizony nekünk, még pedig nagyok, melyekről szerkesztő ur engedelmével egy közelebbi levelemben fogok értekezni.

Bihari István.

A keleti vasutügy.

Csávolszki a „Baloldal"-ban e tárgyra vonatkozólag a következőket irja:

Keszler József, ki a keleti vasut igazgató tanácsa memorandumának lapnnkban leendő ismertetéseért 1000 frtot kinált, ma nyilatkozik az „Ellenőr"-ben. Nyilatkozatában nagyon természetes nem tagadja, mert nem is tagadhatja a történteket s csupán csak azt iparkodik bizonyitgatni, miszerint ő az által, hogy nekünk 1000 forintot ajánlott a közlemény fölvételeért, semmi roszat, semmi bünt nem követett el. Egy választott biróságot akar, hogy annak itélete döntse el, vajjon vesztegetési kisérlet volt-e az, amit tett.

Hogy mikép tisztázza ki magát Keszler ur, az az ő dolga. Hogy „valamit" kell tennie eljárásának tisztázására, azt ugy látszik, érzi maga is, de nekem ahoz csak annyiban van közöm, ha netalán olyat állit, amiről tudom, hogy nem való. Épen ezen oknál fogva, miután nyilatkozatában van egy két passus, melyet nem egészen hiven ad elő csak azért, hogy magát tisztára mossa, szükségesnek tartom a következőket megjegyzeni.

Keszler, midőn először hozzám jött, egyedül a memorandum kivonatának közlését kérte s ezért ajánlotta az 1000 frtot, s midőn ezt megtagadtam, elment. Másnap eljött ismét, hogy ha nem adom kivonatkép benne a lapban, hát adjam mellékletül a lap mellett. Azt mondtam, nem adom így sem. Mellékletet, mely közérdeket nem sért, tisztességes dij mellett mindig szivesen ad a lap, de oly mellékletet, melyről tudjuk, hogy a közvélemény félrevezetésére van irva és mások bünei miatt az ország pénztárának zsarolását czélozza, nem adunk sem ingyen, sem pénzért, sehol, sem a lapban, sem a lap mellett.

Enyhitő körülményül hozza fel Keszler, hogy kezet adtam neki. Az igaz, mert hát az a szerencsétlen természetem van, hogy nem szoktam kidobni senkit.

Midőn kiirtam az eseményt, de nem emlitve nevet, hozzám jött Keszler ismét, sopánkodva, hogy mért tettem azt, és kérve, hogy ne irjam ki nevét. — Ha nem lesz rá szükség, nem irom, ha szükség lesz rá kiirom. Ez volt részemről a válasz. És én ki is irtam, mert szükség volt rá.

— **„A magyar hirlapirodalom 1874-ben"** czim alatt Szinnyei József a „Vasárnapi Ujság" tegnapi számában összeállitá lapjaink s folyóirataink sorozatát. Melyből adjuk a következőket:

Megjelen a folyó évben politikai napilap 15, politikai heti (nem napi) lap 26, vegyes tartalmu képes lap 2, egyházi és iskolai lap 22; szépirodalmi és vegyes tartalmu lap 10; humorisztikus lap 4; szaklap 36; vidéki (nem politikai) lap 41; hirdetési lap 5; folyóirat 32; vegyes melléklap 15. Összesen **208.**

Az első magyar hirlap 1780. jan. 1-én jelent meg Pozsonyban. (Ráth Mátyás „Magyar Hirmondó"-ja.) — Pesten 1806. jul. 2-án indult meg az első magyar hirlap (Hazai Tudósitások", szerk. Kultsár István).

1830-ban 10 magyar hirlap és folyóirat jelent meg.

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR."

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham" szerzője.

Forditotta **Kompolthy Tivadar.**

Második kötet. — X. rész.

(58-ik folytatás.)

A férj s apa egyszerre érzett most . . .

Teljes egy óra kellett hozzá, mig Darcie, a különben erős természetü férfiu, erőt tudott venni érzelmein.

— Timmins kapitánynyal kell beszélnem s addig nem leszek nyugodt, mig föl nem kerestem Chartrest.

A tábornok e szavakkal el akará hagyni a szobát, de ép e pillanatban lépett be mr. Vaughan s hallván a tábornok utósó szavait, ezeket mondá:

— Én épen Chartrestől jövök. Ön mr. Witt-nél fogja őt találni a partutczában.

Darcie tábornok lerohant a lépcsőn, átszaladt a partutczába, benyitott mr. Chartreshez, ki hidegen ásitozva állt a szoba közepén, különféle skatulyák, ládák közt, — átkarolta, megölelte őt, mintha most került volna ki az őrültek házából.

Chartres óriási szemekkel bámult reá. . . .

— Nőm s gyermekeimről beszéljen ön nekem uram. Oh, én igen sokkal tartozom önnek!

A szegény tábornok majdnem megőrült, midőn Chartres azt mondá neki válaszul, hogy mindnyájukat épen hagyá el, semmi bajuk sincs, és nemsokára meg fognak érkezni a Capra.

— Nagyon kevés az, amivel ön nekem tartozik, tábornok ur, — mondá Chartres, — én tudom, hogy hason körülmények közt ön is azt tette volna értem, amit én önért, illetve kedves családjáért tettem.

Chartres hidegvérü ember volt. Belátta, hogy a beszédet másra kell vinni; a tárgy, melyről beszélt, bő anyagot szolgáltatott arra, hogy a tábornok figyelmét más felé terelje. Néhány jelenetet beszélt el neki, mik Emma és Tandy közt történtek. Mulatságos történetek, miken maga a tábornok is igen jóizüt nevetett. Majd Darby bátorságát emelte ki. Elbeszélte az ifju apród küzdelmét a kalózokkal s a rettenhetlen bátorságot, vakmerőséget, melylyel a „Thames" födélzet kajütt-jébe vetette magát, s ott Cacafogo-t megölé.

Darcie tábornok szemei büszke lánggal ragyogtak föl, midőn fiát igy dicsértetni hallá. A levélben, melyet neje mrs. Vaughan-hez intézett, egyetlen betü sem volt erről s igy, ez annál inkább meglepé a gyermekére büszke apát, a tábornokot.

Különös, hogy az egész beszélgetés alatt, Herbertről, ki pedig oly nagy részt vett az egész kalandban, emlités nem tétetett. Chartres elhallgatá nevét. A tábornok nem kérdezősködött felőle.

Darcie tábornok még azt kérte Chartrestől, menne el hozzá, házához lakni; ha máskint nem, rövid időre. Chartres fölsohajtott. Nagyon nehezen esett neki kimondani azt, hogy a kérésnek s e szives meghivásnak helyt nem engedhet s nem mehet a tábornok házához.

Chartres szolgája lépett be s a postáról leveleket s egyéb küldeményeket hozott.

Midőn a tábornok elakará hagyni Chartrest s e szándékkal az ajtón kilépett, Singleton őrnagygyal találkozott, ki szintén Chartres üdvözlésére jött.

— Isten hozta uram! — szólitá meg Chartrest — Timmins kapitány elmondá terjedelmesen a kormányzó előtt, mily kalandokon ment ön keresztül s mily bátran állta meg helyét a veszélyek között. Fogadja a kormányzó nevében is nagyrabecsülésemet.

Mindketten elhagyák Chartrest, ki a leveleket, mik számára Angolországból érkeztek, bontogatta föl.

— Ez a Chartres kitünő fiu.

— Mit gondol, Singleton ur. Azt hiszem, egyikünk sem sejtette, hogy ez ember oly nagylelkü, bátor s mi legfőbb, harczias szellemü tud lenni, ha azt az udvariasság kivánja. Adja az ég, hogy ama fekete pecsétes levelek, mik most érkeztek számára, semmi rosz hirt ne hozzanak számára.

— Legyen nyugodt, tábornok ur, — felelé Singleton — Chartresnek nagyon sok oka van arra, hogy bus ne legyen. Chartres bátyja, mint a hozzánk érkezett jelentésből tudom, közelebb halt meg, egy szerencsétlen esés következtében, lovaglás között. E haláleset Chartresnek bároságot, 7000 font sterlinget földekben s több családi birtokot biztositott. Ah, tábornok ur, Chartres nagyon boldognak érezheti most magát.

— Báróság és 7000 font sterling valóban nem kis dolog, — gondolkozék magában a tábornok, ki nagyon jól tudta, hogy leánya kellemei voltak az indokok, melyek a beteges Chartresből valóságos regényhőst csináltak.

Singlentontól elvált és mrs. Vaughan-hez lépett be ujra. Vaughan ur már a hirlapokból olvasá Chartres szerencséjét.

— Mily kár, hogy ez a Chartres olyan beteges ember, — szólitá meg a belépő tábornokot, — annyi birtok urává lenni s amellett betegnek maradni továbbra is. Valóban sajnálatraméltó ember.

A társaság természetesen most kizárólag csak a „Fra Diavolo" megvételéről beszélt. Bámulták Darby és Herbert bátorságát. Darcie tábornok fiára büszke volt; Herbert nevét közönynyel hallá emlitetni. E közönyre oka volt. Báróság és 7000 font sterling állt szemben e névvel.

— Nem győzök eléggé bámulni rajta, — kezdé ismét elölről Vaughan asszony — hogy Herbert, kit én mint kis fiucskát láttam tengerre szállani, oly derék emberré nőtte ki magát. Mintha most is anyja ölén látnám játszani. Ah, a kis Herbert akkor is bátor gyerek volt.

Vaughnn asszony beszélt. Darcie tábornok hidegen hallgatá végig.

Lelkében ugy érezte, hogy ez az ember még szerepelni fog az ő élettörténetében.

Darbie tábornok pedig méltóságra büszke ember volt és — a szegény Herbertre gondolni egyátalán nem szeretett.

(Vége a második kötetnek.)

(Folyt. következik.)

1840. elején 26 magyar lap volt hazánkban. 1847-ben 33. 1848—9-ben 80 magyar hirlap jelent meg.

1850. elején 9 lap adatott ki magyar nyelven.

1854. márcz. 5-én, mikor a Vasárnapi Ujság megindult, ezzel együtt 20 magyar hirlap és folyóirat jelent meg.

1861. elején 52. 1862. elején 65. 1863. elején 80. 1864. elején 70. 1865. elején 75. 1866. elején 81. 1867. elején 80. 1868. elején 140. 1869. elején 163. 1870. elején 146. 1471. elején 164. 1872. elején 198. 1873. elején 201. 1874. elején pedig összesen 208 hirlap és folyóirat jelent meg magyar nyelven.

— **Az iparegyesületi** takarék és hitelintézethez a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium f. évi január 22-én 448. sz. a. következő leiratot intézte a városi hatóság utján: Folyó évi jan. 6-án és 14-én 93. és 310. számok alatt kelt jelentéseivel e város közönsége a debreczeni iparegyesületi takarék és hitelintézet igazgató választmányának Veres László és érdekt társai, ugy szinte Szabó Ábrahám részéről ellene intézett panaszos ügyben tett nyilatkozatait terjeszté fel hozzám. Tekintve, hogy nevezett intézet részvényeinek teljes elhelyezését azonnal alakulása után, az alap tőkéjére történt 30%-nyi befizetést pedig 1873. év decz. 31-én kelt vagyon kimutatásának előterjesztése által igazolta, az általa történt üzletmeginditást tudomásul véve, fennevezett részvényeseknek az üzlet megindítása ellen és illetőleg a társaság felosztalása iránt benyujtott panaszának annál kevésbé adhattam helyet, miután az alapszabályok 9-ik §-a szerint az üzletmeginditáshoz szükségelt 30% azaz 75000 ftnak befizetése egyátalán a részvénytőke után, nem pedig, mint ezt panaszosok értelmezik, minden egyes részvény után számitandó, mert különben oly egyes részvényes, ki a részvényére eső részleteket annak idején be nem fizetné, a társulat üzletének megindítását határtalan időig megakaszthatná, mi által csak is a kötelezettségüket teljesitő részvényesek jogai szenvednének rövidséget. A miniszter megbizásából Reitz Frigyes, miniszteri tanácsos.

Kórházi jelentés.

Debreczen, január 24.

Az 1872-ik év végén ápolás alatt maradt 31: 18 férfi, 13 nő, az 1873-ik év folyamán felvétetett 970. 642 férfi, 328 nő; Kezeltetett összesen 1001. 660 férfi, 341 nő. Elbocsáttatott: Gyógyulva 713. 475 férfi, 238 nő; Javulva 136. 89 férfi, 47 nő; Összesen 849. 564 férfi, 285 nő. Meghalt 102. 70 férfi, 32 nő.

Az 1874-dik évi egész fogyaték 951. 634 férfi, 317 nő; az 1873-dik év végén ápolás alatt maradt 50. 26 férfi, 24 nő.

(Itt a jelentésben következnének a részletes kimutatások a kóralakok, illetőségek, vallások, foglalkozások szerint. Azonban ezt tér szüke miatt ezuttal elhagyjuk. Inkább adjuk a következő orvosi észrevételeket. Szerk.)

1. A betegfelvétel mind a mellett, hogy a váltóláz nem volt oly mértékben mint az előbbi évben, a járványos betegek részére pedig uj helyiség rendeztetett be, ezen évben is emelkedett. Az 1867-ik évben felvétetett 480 egyén, 1868-ban 529. 1869-ben 511. 1870-ben 688. 1871-ben 771. 1872-en 1028. 1873-ban 970. Ezen folytonos emelkedését a betegforgalomnak bátran tulajdonithatjuk azon bánásmódnak, és tisztességes ellátásnak, melyben az igazgatóság a betegeket részesiti. Ennek köszönhetjük, hogy a n. m. m. k. miniszterium a beteg honvédek gyógykezelését a közkórházra bizta, ennek köszönhetjük, hogy azon ellenszenv, melylyel a legszegényebb nép is viseltetett a közkórház iránt, apránkint megszünt és tisztább fogalmaknak engedett helyet. De épen ezen évről évre való emelkedésénél a betegforgalomnak érezhetjük mind inkább egy rendezett, tisztességes és a szükségnek megfelelő kórházi épület hiányát. Már az 1871-ik évben dühöngött kolera idejében belátta a városi előljáróság hogy egy ilyen épület mulhatlanul szükséges oly népes városban, mint Debreczen, de mivel e czélra rendelt összeg nem létezett, elrendelte a házankinti gyüjtést, kihágásokért e czélra büntetést, és ez több éveken át folytattatott, s a begyült összeg kamatra adatott. Igy növekedett a krajczárokból összerakott kórházi alap most már 29,536 forint 50 krajczárra, daczára az 1849-ik évben szenvedett veszteségnek.

Azonban mint kezdetben elmult a kórházépités, azért, mert nem volt elegendő kész pénz a czélra letéve, ugy elmult azóta, elmulik ma is ugyanazon okból. Volt idő, midőn 4000 p. ft elegendő lett volna egy diszes kórház felépitésére, de néhány ftot belőle elodáztak. — Majd később 10,000 p. ftra rugott a költségvetés, akkor meg annyi nem volt épen; tehát elodázták. Most már csaknem 30,000 ft a kórházi tőke, és mégis hasztalan volt hét év óta évenkint tett felszólalásom, hasztalan a nyomoruság elősorolása, melylyel küzdenünk kell a hely nem léte miatt, hasztalan volt a világos kár kimutatása, mely onnan származik, hogy a javulóban levő beteget ki kell küldenünk, hogy a nagy betegnek helyet adhassunk, pedig ugy lenne fedezve a költség, ha a beteg még néhány napot orvosi szer nélkül is tölthetne a kórházban; szavam még csak viszhangra sem talált, nem hogy támogatásra, vagy épen előkészületre serkentett volna valakit. Nem azért, mintha bennem látnák annak szükségét, s ne éreznék a pirt, mely a jelenlegi kórház szemlélésénél minden jó érzésü ember arczát elfutja, hanem mivel a mostani körülmények olyanok, hogy még 30,000 forinttal sem lehet belevágni ilyen épitkezésbe.

(Vége köv.)

— **A nagy-bányai ref. hitv. egyház** 1874. február 7-ikén „az ifjusági kör“ rendezése mellett a városi uj vendéglő diszes termeiben sorshuzással összekötött zártkörü táncvigalmat rendez. Belépti dij 1 frt. — Kezdete 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Moldván Kálmán urnál. Fölülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

UJDONSÁGOK.

* **Városi közgyülés.** Az 1874-dik évi februárius hó 5-én tartandó bizottsági közgyülésnek tárgyai: 1. Polgármesteri havi jelentés. 2. Ügyháttányjegyzék. 3. Miniszteri leirat, melyszerint az 1872-ik évi házipénztári zárszámadás tudomásul vétetett. 4. Ugyanaz, melyszerint a Rickl József által kért 3 ½ nyilas és ismét 1 nyilas földnek eladása ellen észrevétel nem tétetett. 5. Törvényhatósági átiratok a a megyék kikerekitése tárgyában előterjesztett törvényjavaslat ellen pártolás végett. 6. Az országos ipar-egyesület megkeresése a hadi felszerelési tárgyaknak a hazai ipar által szállitása érdekében pártolás végett. 7. Tanácsi előterjesztés a szinügyi egylet által a szinházérdekében felveendő kölcsön biztositása iránt. 8. Ugyanaz, melyszerint az árvapénztári ellenőri állás rendszeresitése véleményeztetik. 9. Iskolai bizottmány jelentése a hozzá utasitott iskolai ügyekben. 10. Fegyelmi vizsgálatról jelentés az adópénztárnokot illetőleg. 11. Árvaszéknek és a tiszti ügyésznek ¼ évi jelentései. 12. Emlékkerttársulat kérvénye segélyért tanácsi véleménynyel. 13. Az Orsolya-apáczáktól kölcsönkért tőke kamatának felebb emeléséről tanácsi jelentés. 14. Előterjesztés a lóki-állitási bizottmány megalakitása tárgyában. 15. Bakos János felfolyamodása kaszálója határának kimutatása tárgyában. 16. Polgárositás iránti kérvény.

* **A debreczeni gazdasági egyesület** 1874. év február hó 5-én d. u. 3 órakor a városház kis tanácstermében választmányi gyülést tart. Tárgy: évi jelentés.

* **Felszólittatnak az** ipartársulatok elnökei, hogy az uj év utáni gyüléseken megválasztott tisztviselők neveit, lakásuk, utcza- és házszám megnevezésével együtt, a kapitányi hivatalhoz nyilvántartás végett mielőbb bejelentsék. Munkácsy Dániel, kapitányi fogalmazó.

* **A jogász segélyzőegylet** pénztára javára a következő adományozások történtek: Dr. Medve Kálmán ur 5 frt. Szabó Márton ur 2 frt. Böszörményi Róza k. a. 2 frt. Miért is fogadják az illetők az egylet nevében nyilvánitott köszönetemet. Debreczen, 1874. jan 31. Dosóczki István egyl. pénztárnok.

* **Vizváry Gyula** holnap lép fel először, „Stern Izsák“ szerepében. Mindössze 6 előadásra szerződött vele az intendans. Reméljük, hogy tele házakat fog csinálni.

* **Kérelem** a pénteki előadásokat látogató tisztelt közönséghez. Előadásaink nyilvánosak lévén, de meg más egyéb okok miatt is, nem tartjuk czélszerünek, a terem zsufoltságát az által akadályozni meg, hogy bemenő — illetőleg meghivó — jegyeket küldjünk szét. Hanem arra bátorkodunk az érdeklődő tisztelt közönséget felkérni, hogy — miután előadásainkat különben is felnötteknek szántuk, a maga körében oda hatni sziveskedjék, miszerint az előadásokat kisérő nélküli gyermekek ne látogassák. Ezek sok helyet elfoglalnak, ki s bejárásukkal legtöbb zajt okoznak, s végre is nem birván még a kellő szellemi fejlettséggel, — a dologból nem sokat értenek. A gazdasági tanintézet tanárai.

* **Kuriózium.** Kitünő helyismerettel birhatnak az országos törvények és rendeletek „hivatalos“ kiadói hivatalában; onnan ugyanis következő czimzetü levél érkezett ide: „Biharmegye tek. levéltári hivatalának — Debreczenbe.“ De ki is kivánhatná budapesti könyvkiadótól, hogy ismerje a magyar alföldet? Hiszen nem laknak itt — hála istennek! — németek.

* **Táborszki és Parsch** ujabb kiadmányai: Bethoven darabjaiból zongorára 40 krjával; továbbá „Soll und Haben“ polka francaise zongorára Deutsch Sándortól, 50 kr. „Sans-Souci polka Deutsch Sándortól zongorára, ára 50 kr. Ajánljuk a zenekedvelők figyelmébe!

* **Pályázat.** A magyar északkeleti vasutnál Királyházán (a t.-ujlak-huszti vonalra) egy 800 forint rendes évi tiszteletdijjal s házi gyógytár jövedelmeivel járó pályaorvosi állomás rendszeresittetvén, erre pályázat nyittatik. A kellően felszerelt pályázati kérvények f. évi márczius hó 15ig a magyar északkeleti vasut igazgatóságához beterjesztendők. Budapest, 1874. január hó 26. A vezérigazgatóság.

* **Két vadásztáska** előltöltő puskához való készülékekkel a folyó évi jan. 25-én a Paczon tartott hajtóvadászat alkalmával kint a csőszlakban hagyatván, most Pájer József ur üvegraktárában a tulajdonos által átvehető.

* **A sámsomi bál** tegnap tartatott meg; válogatott vendégkoszoru gyült egybe s azt barátságos egymásiránti vonzódás és páratlan jó kedv tartotta össze kivilágos-viradtig. A nők egyszerüségökben is szépek és csinosak voltak; jövedelem tekintetében, a könyvtárkéje sokkal jelentékenyebb összeggel szaporodott, mint a mult években. E táncvigalom soká emlékezetes lesz azok előtt, kik ott jelen voltak.

* **A korcsolyaünnepély** tegnap kitünően sikerült. Nagy számu közönség volt jelen. A hajsz (sport) mindvégig kedélyesen folyt.

* **Müller Lajos** táncz és illemtanár f. hó 16-án Debreczenben megkezdi tánczleczkéit. Mit is az érdeklettek tudomására juttatunk.

* **A h.-böszörményi** polgári olvasó-egylet által saját pénztára gyarapitására 1874. év február hó 11-én a városháza nagytermében zártkörü tánczvigalmat tart. Balázs Kálmán zenekara fog müködni. Belépti-jegy személyenkint 1 ft. — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. — Jegyek előre válthatók Gáthy Kálmán gyógyszertárában. Kezdete 8 órakor.

ORSZÁGGYÜLÉS

— jan. 31. —

Elnök: Bittó.

Elnök: Horánszky Nándor képviselői megbizását bemutatja. Szederkényi Nándor — letelvén a szabályszerü 30 nap — igazolt képviselőnek nyilvánittatik. (Éljenzéssel balról.)

Helfi a közoktatási ügyért interpellálja, hogy szándékszik-e ama bajt orvosolni, hogy az egyetemi tanárok és tanulók kötelességeiket nem teljesitik?

Zichy ügyér Simonyi Ernőnek felel, hogy a keleti vasut alapszabályai a miniszter-tanácsból terjesztettek a király elé, s elismeri, hogy az engedélyokmány be nem czikkelyeztetett. Simonyi E. nincs a válaszszal megelégedve, s annak napirendre tüzését kéri. Paul er pedig azt mondja, hogy a társaság czége az 1840. 18. t. cz. alapján jegyeztetett be. A ház a miniszterek válaszát tudomásul veszi.

Trefort Majoros interpellácziójára azt feleli, hogy az egyetemi épitkezés ajánlatok, s nem árlejtés utján adatik ki. A ház Majoros elégedetlensége daczára tudomásul veszi a választ.

A keleti vasut ügyében Eötvös K. jelenti a közp. biz. nevében, hogy az e tárgyról szóló tjavaslatot elfogadja. — Zsedényi a tjavaslatot elodázni javasolja, akkorra, midőn minden ügy tisztában lesz. — Ghyczy K. hat. javaslatot nyujt be, hogy a kormány utasittassék az ügy végleges rendezésére tjavaslatot benyujtani. — Mátyus pártolja Ghyczyt. — Szeniczei a javaslat védelmére kelt, minden párt részéről ellenmondásokkal találkozván. — Szlávi még a tjavaslat mellett szólt, de ujabb érveket nem hozott fel.

A ház kivánatára az ülés bezáratik.

Délutáni posta.

— A tegnapi országgyülésről a következőket irják: Simonyi E. tárgyilagosan, de kiméletlenül beszélt. — S midőn a nagyon — megritkult kormánypárti padok negélyzett-e vagy való figyelmetlensége — arra kényszerité, hogy a „beteg ember“ csendet kérjen, az elnök azon válaszára, hogy a t. ház nem tartozik ily hosszu beszédeket figyelemmel kisérni, igen helyesen ripostirozott azzal, hogy adott volna hát a kormány rövidebb bünlajstromot a kezébe. Az egész ülést a Simonyi beszéde töltė be s csak Pauler kockáztatott ellene egy kis lándzsatörést a birósągok függetlensége érdekében.

A „Debreczen“

eredeti

MAGÁNTAVIRATAI.

— Budapest, febr. 2. Tegnap Simonyi Ernő negyedfél óráig beszélt a keleti vasut ügyében a képviselőházban. Beterjesztett egy határozati javaslatot, melyet 26 képviselő irt alá, abban a kormány vád alá helyezését kéri. — A mai országgyülésen ugyanazon tárgyban beszéltek Tisza Kálmán, Gubodi, Kerkápoly. Délután ugyancsak a keleti vasut ügyében képviselőházi ülés tartatott.

— Kecskemét, febr. 2. Mocsári Lajos, az ellenzék képviselőjelölte, kinek még ellenjelölte sincs, tegnap nagyszerü ünnepélyességgel fogadtatott. Programmbeszéde nagy tetszésben részesült. Mocsári egyhangulag fog megválasztatni.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLÁH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

MEGHIVÁS.

A „debreczeni ipar- és kereskedelmibank“

t. cz. részvényesei f. évi márczius hó 1-én d. e. 10 órakor a városháza kis tanácsteremében tartandó

6-dik rendes közgyülésre

azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy mindazok, kik ott megjelenni szándékoznak, részvényeiket az alapszabályok 30, 31. és 32. §§-ai értelmében a közgyülés előtt legalább nyolcz nappal — és igy legkésőbb f. évi február 21-ig — a társulat pénztáránál, az onnan nyerendő téritvény és belépti-jegy mellett letenni sziveskedjenek.

A közgyülés targyai:

1. Igazgató üzleti jelentése az elmult 1873-dik évről.
2. A zárszámadás előterjesztése számvizsgáló bizottsági jelentéssel.
3. Az 1873-ik évi osztalék meghatározása.
4. A 9 tagból álló igazgató választmány egy harmadrészének sorshuzás utján kilépése folytán — három tagnak, és egy — az év folytán kilépett választmányi tagnak, a részvényesek sorából általános szótöbbséggel megválasztása.
5. A három tagból álló számvizsgáló bizottság megválasztása.
6. A szabályszerüleg netán bejelentett inditványok.

Debreczen, 1874. jan. 18.

48 2—3 **Az igazgatóság.**

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék 523/1874. V. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhirré tétetik, miszerint Czeglédy Ferencz részére Harsányi Andrástól 300 frt s já rulékai erejéig foganatositott végrehajtás alkalmával biróilag le, illetőleg felül foglalt 443 ftra becsült lovak, lószerszámok s különbféle házibutorokból álló ingóságok s 10 darab már eddig 210 frttal szállitott iparbanki részvény, a lovak folyó évi **február 10-kén** a helybeli heti baromvásár téren **d. e. 9 órakor**, a különféle ingóságok pedig folyó évi **február 11-kén d. u. 3 órakor** alperesnek tanitóutczán 1321. szám alatti **házánál** megtartandó nyilvános árverésen kész pénz fizetés mellett eladatni fognak.

Kelt Debreczenben, 1874. január 20 dik napján.

Vetéssy Mihály
bir. végrehajtó,

63 2—3

Arverési hirdetés.

A debreczeni királyi törvényszék mint telekkönyv hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Reisz Daniel** részére, alperes **Lukács Jánostól** 300 auszt. értékü forint tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. a debreczeni 178-dik számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett ólahutczai 182-dik számu házastelek 2 hold 1300 négy-zeg öl külső földnek alperest illetős 700 ftra becsült fele része folyó 1874-dik évi **marczius hó 2-dik**, szükség esetére **április hó 2-dik** napján d. u. 3 órakor, a telekkönyvi irodában kiküldött törvényszéki végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 százaléka 70 aft az árverelni szándékozók által, a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.
2. Az ingatlan az első árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban szük-égesetében becsáron alól is eladatik.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva az 1-sö 14 nap alatt, a második 45 nap, a harmadik 90 nap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 14 nap multa a tulajdonos társsal közös birtokába és használatába lép; — tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezteini.
5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, a kik az elárverelendő ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — a fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsak be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-ik évi január hó 16-dik napján tartott üléséből.

Szentpétery Sándor,
aljegyző.

56 2—3

Haszonbérbe adandó tanyaföld.

Kilencz és félnyilas föld az Ebesen, tanyaépülettel, — haszonbérbe adandó. — Értekezhetni kisujutczán, 1720-dik szám alatti háznál a tulajdonossal.

64 3—3

Hogy az életbiztositás üdvös eszméjét a kevésbé vagyonosok körében is lehetőleg terjeszsze, a

„HAZA“

életbiztositó- és hitelbank Pesten,

egy uj biztositási módozatot állit fel, melynek lényege a következő:

1. 1200 tagból álló csoportok alakittatnak.
2. A biztositott egyszer s mindenkorra, mint belépti dijt a biztositott összeg 1 százalékát fizeti, azonfelül.
3. Félévenkint a biztositott összeg ¼%-ját, mint kezelési költséget.
4. **Dijakat a biztositott csak akkor fizet, ha csoportjából egy tag elhal,** ezen dijak a biztositott korához és a biztositott összeghez arányositva, a legolcsóbbra vannak szabályozva.
5. A felvételi módozat a lehető legegyszerübb, elegendő a bevallás az orvosilag igazolt egészségi állapot kimutatásával.
6. A biztositott összeg a haláljelentés megtörténte után 1 hó mulva fizettetik.
7. Egy és ugyanazon csoportba előlegesen csak 500, 1000, 1500 vagy 2000 frtot lehet biztositani, jogában áll azonban mindenkinek magát több csoportban is biztositani.

Bővebb felvilágositást nyujt az elhalási csoportra vonatkozó programmunk, melylyel a legnagyobb készséggel ingyen szolgálunk, központi irodánkban:

Deák Ferenczutcza 5. sz., valamint összes képviselőségeinknél.

A „Haza“ ezon uj biztositási módozat által, kellő biztositék és szilárd üzletvezetés mellett a biztositani óhajtónak kiváló előnyöket nyujtván, a t. cz. közönséget számos részvétre hivja fel, megjegyezvén, hogy az első csoport már tényleg megalakult és legközelebb ki is lesz egészitve.

Alkalmas felügyelők előnyös feltételek mellett alkalmaztatnak.

28 7—12 (Utánnyomat nem dijaztatik.)

Arverési hirdetés.

Igaz György ügyvéd mint végrehajtó Papp Elek s nője Domahidi Klárától lefoglalt s az acsádi 3. számu tkönyvben foglalt kurialis belsőség, s ezen találtató épületek, ugy ugyan e telekkönyvben foglalt 126 hold 400 öles tagosbirtok 10,667 ft becsértékben 1874. **márczius hó 12-ik**, szükség esetén 1874. évi **április hó 14 ik** napján, d. e. 9 órakor Acsád község házánál tartandó árverésen el fognak adatni.

Az e tárgyu további árverési feltételek akár végrehajtatónál, akár e kir. járásbirósánál, mint telekkönyvi hatóságnál, megtudhatók s lemásolhatók.

Kelt a n.-kállói kir. járásbiróság tkkönyvi osztályának 1873. évi decz. 31-én tartott üléséből.

Kassay
kir. jegyző.

62 1—3

Haszonbéri hirdetés.

Az ér mihályfalvai vasut állomástól 2 mértföldnyire fekvő ér-olaszi községben egy 550 holdnyi szántó és kaszáló földből álló tagositott birtok, kényelmes lakházzal, s gazdasági épületekkel, folyó évi József naptól több évre haszonbérbe kiadandó. Értekezhetni **Drávetzky János** tulajdonossal Baizon, u. p. Szatmár.

55 3—3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.